

Sunden.

Af N. Bollmar.
Fra Tyst ved Olga.
(Sluttet)

— — — Justitsraadinden havde tænkt meget over
Barbaras Fund og kunde ikke lade være at tænke derpaa,
og saa hun var vis paa, at hun ikke vilde høre mere til
Guldstykket, altsaa havde hun kun haft Udgift og Ulej-

ni, saa ses vi altsaa atter? De kommer jo, min Herre
gaar med mig."
Barbara nikkede, og borte var den fremmede; men
i den lille Stue og i Barbaras Hjerte var der Solst.

være en Landsfirmer, men jeg vil alligevel gøre en Und-
tagelse med dig, thi du har et Par ærlige Øjne, som ikke
se ud til at vilde bedrage mig. Jeg vil tage dig paa Prøve,

Christoph gik en lang Tur og glædede sig til at komme
hjem, lystelig og med et roligt Tilflugtssted. —
Nu løb der Strid paa Trappen, det maatte være
ham! Hurtig løbte Barbara Lyfene paa Zuletraet, saa

IV.

Rej har han alle Steder,
Sam Midler fattes ej.

Evangeliet's Magt.

De to Høvdinge — Kasserhøvdingen Rama og
Betschuanerhøvdingen Marocco var hinandens Døds-
fjender.
Ræsten samtids med, at en Missionær begyndte
at forkynde Evangeliet for Ramas Stamme, begyndte
en anden Missionær at arbejde mellem Maroccos